

ΕΛΛΑΔΑ 2020

Σχέδιο Εξόδου από την Κρίση

Η Ελλάδα αυτήν τη στιγμή υλοποιεί το αυστηρότερο πρόγραμμα λιτότητας στην Ευρώπη. Η βαριά φορολόγηση και οι απότομες περικοπές σε συντάξεις και μισθούς, τις οποίες έχουν υποστεί οι πολίτες, οδήγησαν σε μείωση του πρωτογενούς ελλείμματος του προϋπολογισμού, από 24,7 δισ. ευρώ το 2009 σε 5,2 δισ. ευρώ μόλις μέσα σε δύο χρόνια. Από το 2009, οι πρωτογενείς δαπάνες μειώθηκαν κατά 16,4%, με σωρευτικές περικοπές στους ονομαστικούς μισθούς του δημόσιου τομέα που ξεπέρασαν το 30%, και έτσι η Ελλάδα κατάφερε να ανακτήσει μέρος της ανταγωνιστικότητας που είχε χαθεί κατά την περίοδο 2000-09. Το ελληνικό κοινοβούλιο, κατόπιν πίεσης των ευρωπαϊών εταίρων, πέρα από τη δημοσιονομική εξυγίανση και την ανάκαμψη της ανταγωνιστικότητας, ψήφισε επίσης: Περικοπές του κατώτατου μισθού στον ιδιωτικό τομέα της τάξεως του 22-32%. μεταρρυθμίσεις στο σύστημα συνταξιοδότησης και κοινωνικής ασφάλισης, θέτοντας το 65ο έτος ως την ελάχιστη πραγματική ηλικία συνταξιοδότησης και ορίζοντας τα 40 χρόνια ως την ελάχιστη περίοδο εισφορών για πλήρη συνταξιοδότηση. Κατάρτιση νομικού πλαισίου για την απελευθέρωση των κλειστών επαγγελματιών. Ψήφιση νέου επενδυτικού νόμου τον Φεβρουάριο του 2011. Έναρξη φιλόδοξου προγράμματος αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας και ιδιωτικοποιήσεων.

Ωστόσο, το πρόγραμμα απέτυχε επανειλημμένως να υλοποιήσει τους καθορισμένους στόχους του. Απέτυχε τόσο στη δημοσιονομική εξυγίανση όσο και στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, καθώς και στους ρυθμούς ανάπτυξης, δεδομένου ότι η χώρα διανύει το πέμπτο συνεχόμενο έτος πρωτοφανούς ύφεσης. Η καθυστερημένη υλοποίηση των συμφωνημένων διαρθρωτικών αλλαγών, η υπέρμετρη επιμονή στην αύξηση της φορολόγησης αντί για την περικοπή δαπανών, σε συνδυασμό με το

αμφιλεγόμενο μέλλον της Ελλάδας στην ευρωζώνη, οδήγησαν σε έντονη απώλεια της εμπιστοσύνης στο εσωτερικό της χώρας, σε πάγωμα των νέων επενδύσεων, σε μια γενική αναστολή νέων οικονομικών πρωτοβουλιών, αλλά και σε τεράστια διαρροή κεφαλαίων προς το εξωτερικό. Η χώρα φτωχαίνει διαρκώς, οι δείκτες ανεργίας αυξάνονται ακατάσχετα (21%), ενώ υπάρχουν πάρα πολλοί αδρανείς οικονομικοί πόροι.

Τον Ιούνιο του 2011, η ALDE παρουσίασε μια ολοκληρωμένη πρόταση για την έξοδο της Ελλάδας από την κρίση. Στο προοίμιο της πρότασης αναφέρεται ότι η στρατηγική που ακολουθείται για την Ελλάδα δεν είναι αρκετά εμπειριστατωμένη, κρίνεται ανεπαρκής, ενώ «ακολουθεί τα γεγονότα», δεν πείθει τις αγορές και δημιουργεί σύγχυση και αβεβαιότητα σχετικά με το μέλλον της Ελλάδας στην ευρωζώνη, γεγονός εξαιρετικά επιζήμιο, τόσο για την ελληνική οικονομία όσο και για το σύνολο της ευρωζώνης.

Επιπλέον, η ALDE πρότεινε μια εναλλακτική εμπειριστατωμένη οικονομική και πολιτική προσέγγιση, η οποία μεταξύ άλλων περιλαμβάνει:

- Ευρύτερη συναίνεση στο εσωτερικό της Ελλάδας.
- Ταχύτερη δημοσιονομική εξυγίανση.
- Μείωση των ελληνικών επιτοκίων στο 3,5% και αναδιάρθρωση του ελληνικού δημοσίου χρέους το οποίο κατέχει ο ιδιωτικός τομέας.
- Μεγαλύτερος χρονικός ορίζοντας για το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων, το οποίο αρχικά προέβλεπε έσοδα 50 δισ. ευρώ σε μόλις πέντε χρόνια.
- Παροχή εγγυήσεων για επενδύσεις στην Ελλάδα μέσω της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ), αλλά και μέσω πόρων από το Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς (ΕΣΠΑ) που θα μπορούσαν να διατεθούν για αυτόν τον σκοπό.
- Ένα μακροχρόνιο πρόγραμμα θεσμικής και διοικητικής μεταρρύθμισης με τεχνική βοήθεια από τα κοινοτικά όργανα.

Οι προτάσεις αυτές υιοθετήθηκαν –κάποιες με καθυστέρηση- τόσο στις διαδοχικές ευρωπαϊκές συνόδους που ακολούθησαν όσο και με τη δημιουργία της κυβέρνησης ευρύτερης αποδοχής στην Ελλάδα και την σύσταση της task force.

Δυστυχώς, οι υπόλοιπες προτάσεις της ALDE, οι οποίες περιελάμβαναν βαθύτερες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και περικοπές δαπανών, μια ειδική επενδυτική πρωτοβουλία για την Ελλάδα καθώς και μείωση της φορολόγησης των επιχειρήσεων με στόχο την τόνωση της ανάπτυξης, δεν υιοθετήθηκαν.

Το δεύτερο πακέτο διάσωσης, το οποίο βασίζεται κυρίως στη διαφιλονικούμενη μείωση μισθών του ιδιωτικού τομέα, και η πρόσφατη αναδιάρθρωση του χρέους ίσως καταστήσουν βιώσιμο το ελληνικό χρέος (το τελικό αποτέλεσμα εξαρτάται από πολλούς αβέβαιους παράγοντες και είναι εξαιρετικά ευαίσθητο σε εξωτερικούς κραδασμούς), όμως δεν επαρκούν για να οδηγήσουν τη χώρα στο μονοπάτι της ανάκαμψης· θέτουν το θεμέλιο της ανάπτυξης, το οποίο είναι η δημοσιονομική εξυγίανση, αλλά παραλείπουν τα απαραίτητα εργαλεία για την τόνωση της ανάπτυξης.

Η Ελλάδα δεν θα μπορέσει να φέρει εις πέρας τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει έναντι των ευρωπαϊκών εταίρων της, αν δεν ανακάμψει η οικονομία της από τη βαθεία ύφεση. Συνεπώς, το κύριο μέλημά μας αυτήν τη στιγμή είναι να βοηθήσουμε την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας, τη διευκόλυνση της ελεύθερης επιχειρηματικότητας και τη δημιουργία πλούτου. Διαφορετικά υπάρχει σοβαρός κίνδυνος οι άνευ προηγουμένου θυσίες των Ελλήνων πολιτών, αλλά και η δαπανηρή αλληλεγγύη που προσέφεραν οι Ευρωπαίοι πολίτες, να έχουν γίνει άσκοπα.

Για αυτόν το λόγο, η **Συμμαχία Φιλελεύθερων και Δημοκρατών για την Ευρώπη** (ALDE) προετοίμασε ένα καινοτόμο σχέδιο, το οποίο βασίζεται στις προτάσεις που κατέθεσε η ALDE τον Ιούνιο του 2011 και συμπληρώνει τη συλλογική προσέγγιση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της ευρωζώνης και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Οι βασικές προτάσεις της ALDE για την πρωτοβουλία «Ελλάδα 2020»:

1. Να συνεχιστεί η στήριξη για ταχύτερες, ευρύτερες και βαθύτερες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις.
2. Να δημιουργηθεί ένα Ταμείο Αναπτυξιακής Ενίσχυσης (Growth Enhancement Fund) – παρόμοιο με το Σχέδιο Μάρσαλ – το οποίο θα σπάσει το φαύλο κύκλο της αποεπένδυσης, θα βελτιώσει τη ρευστότητα της οικονομίας και θα πυροδοτήσει την ανάπτυξη.
3. Να στηριχθεί η οικονομία με μείωση φόρων για τις επιχειρήσεις, βελτίωση του βαθμού ευκολίας για την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας, ενίσχυση της ελκυστικότητας των επενδύσεων και αύξηση της εμπιστοσύνης.
4. Να εφαρμοστεί το Σχέδιο «Ιόλαος», ένα ad hoc σχέδιο στήριξης από την ΕΕ για τη βελτίωση του θεσμικού σχεδιασμού και της παραγωγικότητας της ελληνικής δημόσιας διοίκησης.
5. Να δημιουργηθεί νέα διάρθρωση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την υλοποίηση της πρωτοβουλίας «Ελλάδα 2020».

1. Ταχύτερες, ευρύτερες και βαθύτερες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις

Πέραν των όσων προβλέπονται στο 2ο Μνημόνιο, και με στόχο να αξιοποιηθούν περαιτέρω οι μεταρρυθμίσεις που έχουν ήδη υλοποιηθεί, προτείνουμε τις παρακάτω συμπληρωματικές μεταρρυθμίσεις, οι οποίες είναι άμεσα εφαρμόσιμες:

- Μείωση των κομματικών επιχορηγήσεων και των κάθε είδους πολιτικών δαπανών (μισθοί και συντάξεις βουλευτών, δαπάνες Κοινοβουλίου και δημόσιας ραδιοτηλεόρασης κ.λπ.).
- Πλήρης ιδιωτικοποίηση όσων ΔΕΚΟ ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα, σε συνδυασμό με συγκεκριμένα μέτρα ενίσχυσης του ανταγωνισμού. Ειδικότερα πλήρης ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ (χωρισμός σε δύο ισοδύναμες επιχειρήσεις και πώληση) καθώς και όλων των συγκοινωνιακών φορέων (σιδηρόδρομοι και αστικές συγκοινωνίες). Η ιδιοκτησία των υποδομών των σχετικών δικτύων (ηλεκτρικό δίκτυο, σιδηροδρομικό δίκτυο, γραμμές μετρό, τραμ κ.λπ.), μεταφέρεται στο κεντρικό κράτος.

- Αναμόρφωση του προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων, ώστε ένα μεγάλο μέρος του αντιτίμου να συνδέεται με την μελλοντική αξία των πωλούμενων περιουσιακών στοιχείων, ενώ ένα μέρος των εσόδων του προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων (π.χ. 25%) να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά σε επενδύσεις (βλ. παρακάτω αναφορά στο Ταμείο Αναπτυξιακής Υποστήριξης). Στόχος να προχωρήσουν το ταχύτερο οι πωλήσεις χωρίς να χρειαστεί να γίνει αυτό σε «τιμή ευκαιρίας», να είναι πιο μαζικές και να έχουν αντίστοιχα μεγαλύτερο αναπτυξιακό αποτέλεσμα.
- Εκτεταμένη μεταφορά επί μέρους δραστηριοτήτων του κεντρικού κράτους στον ιδιωτικό τομέα (outsourcing) και κατάργηση μη παραγωγικών φορέων και οργανισμών.
- Άμεση προώθηση της δεύτερης φάσης της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης στη βάση της αρχής ότι κρατική επιδότηση των συντάξεων θα δίδεται μόνο σε όσους είναι κάτω από το όριο της φτώχειας και οι συντάξεις θα είναι ανάλογες με τις εισφορές που έχει ο καθένας καταβάλει.
- Κατοχύρωση με αυξημένη ισχύος διεθνή δέσμευση (και αργότερα συμπερίληψη στο Σύνταγμα), της ελεύθερης άσκησης επαγγέλματος για όσους έχουν τα ανάλογα πιστοποιημένα προσόντα, του κανόνα του ισοσκελισμένου προϋπολογισμού και της οριστικής απαγόρευσης κάθε είδους φορολογικής αμνηστίας.
- Επιστροφή των χρημάτων από τις τεράστιες απάτες που αποκαλύπτονται στον τομέα των κοινωνικών παροχών και του συνταξιοδοτικού συστήματος (ψευδή δικαιολογητικά για κοινωνικές παροχές, συντάξεις αναπηρίας και φοροαπαλλαγές αναπηρίας, συντάξεις που λάμβαναν άτομα για λογαριασμό ατόμων που είχαν αποβιώσει κτλ.), με εκτεταμένη χρήση ιδιωτών δικηγόρων εκ μέρους των αρμόδιων δημόσιων αρχών.
- Έλεγχος εντός τριμήνου όλων των συντάξεων και απαλλαγών αναπηρίας. Το μέτρο αυτό πρέπει να διεκπεραιωθεί από μικτές επιτροπές γιατρών (του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα), οι οποίοι δεν είχαν αναμιχθεί σε προηγούμενη χορήγηση συντάξεων και απαλλαγών.
- Για την ταχύτερη προώθηση του επενδυτικού προγράμματος και την υπέρβαση των γραφειοκρατικών δυσκολιών, μπορεί να επεκταθεί η υφιστάμενη νομοθεσία fast track και σε χαμηλότερου ύψους επενδύσεις και να δημιουργηθεί ειδική μονάδα διευκόλυνσης της πραγματοποίησης επενδύσεων από την task force της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

2. Το Ταμείο Αναπτυξιακής Ενίσχυσης (GEF)

Η ελληνική οικονομία διαθέτει σοβαρούς υλικούς και ανθρώπινους πόρους που παραμένουν αναξιοποίητοι σε τομείς όπως η ενέργεια (ιδίως οι ανανεώσιμες πηγές), ο ορυκτός πλούτος, ο τουρισμός και η παραθεριστική κατοικία (περιλαμβανόμενης και της υφιστάμενης δεύτερης κατοικίας που είναι ιδιαίτερα εκτεταμένη και θα μπορούσε να αξιοποιηθεί και ως παραθεριστική κατοικία που θα προσφέρεται στη διεθνή αγορά), η προσφορά προϊόντων υψηλής ποιότητας στον πρωτογενή τομέα (γεωργία, κτηνοτροφία, αλιεία, δασοκομία), η υγεία τόσο στο χώρο των φαρμάκων

όσο και στο χώρο της εξαγωγής των υπηρεσιών υγείας (με δεδομένο ότι η Ελλάδα διαθέτει διπλάσιο αριθμό γιατρών σε σχέση με το μέσο όρο του ΟΟΣΑ) οι εκπαιδευτικές υπηρεσίες, οι εξωστρεφείς βιομηχανίες (όπως το αλουμίνιο ή οι υδατοκαλλιέργειες) κλπ. Με δεδομένο το δυναμικό της ελληνικής οικονομίας και την άμεση ανάγκη για επενδύσεις ώστε να ενισχυθεί η ανάπτυξη, προτείνουμε μια ιδέα βασισμένη στο Σχέδιο Μάρσαλ, η υιοθέτηση της οποίας θα ενεργοποιήσει τις ιδιωτικές επενδύσεις. Η έλλειψη εμπιστοσύνης και το κλίμα αβεβαιότητας που επικρατεί δεν επιτρέπουν στον ιδιωτικό τομέα να προχωρήσει ανεξάρτητα και να υλοποιήσει επενδύσεις που θα πυροδοτούσαν την οικονομική ανάκαμψη. Συνεπώς, τα άνευ προηγουμένου επίπεδα μακροχρόνιας ανεργίας θα διατηρηθούν, οδηγώντας σε κοινωνικές εντάσεις και υπονομεύοντας την επιτυχή υλοποίηση του προγράμματος. Παράλληλα, η έλλειψη πόρων δεν επιτρέπει την ανάλογη παρέμβαση εκ μέρους του ελληνικού κράτους, ενώ υπάρχει και η μεγάλη οικονομική απώλεια πόρων (εις βάρος της χώρας αλλά και των δανειστών της), που συνεπάγεται η τεράστια μακροχρόνια ανεργία.

Για τους παραπάνω λόγους προτείνουμε τη δημιουργία ενός Ταμείου Αναπτυξιακής Ενίσχυσης και το οποίο θα μπορούσε να προικοδοτηθεί έως και με 30 δισ. ευρώ. Ο στόχος του ταμείου θα είναι να κινητοποιήσει τις ιδιωτικές επενδύσεις παρέχοντας συγχρηματοδότηση ή και μικροχρηματοδότηση (microfinance) της ιδιωτικής επιχειρηματικότητας στην Ελλάδα. Το ταμείο θα καλύπτει την αδυναμία των τραπεζών, να προσφέρουν επαρκή ρευστότητα στην ελληνική αγορά. Το Ταμείο Αναπτυξιακής Ενίσχυσης θα πρέπει να τελεί υπό την άμεση διαχείριση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ), η οποία μπορεί επίσης να προσφέρει και χωριστή χρηματοδότηση.

Το μεγαλύτερο μέρος του προϋπολογισμού του GEF θα προέρχεται από τις παρακάτω πηγές:

- Ένα μέρος των εσόδων από το ελληνικό πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων και την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Εφόσον ορισμένοι μεγάλοι πιστωτές της Ελλάδας είναι άλλα κράτη μέλη, όταν θα αποπληρώνονται μέσω του προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων, μπορούν να επανεπενδύουν μέρος των χρημάτων (π.χ. το 25%) στο GEF υπό τη μορφή δανείου. Με αυτόν τον τρόπο το ταμείο θα μπορούσε να εξασφαλίσει 5 δισεκατομμύρια ευρώ τα επόμενα 5 χρόνια και **12 δισεκατομμύρια ευρώ** συνολικά μέχρι το 2020.
- Επίσης, θα μπορούσε να διοχετευθεί στο GEF ένα μεγάλο μέρος των πόρων των διαρθρωτικών ταμείων που προορίζονται για την Ελλάδα για την περίοδο 2014-2020 (π.χ. 50%). Κάτι τέτοιο χρειάζεται ειδικό κανονισμό για την Ελλάδα, που μπορεί να θεσμοθετηθεί με δεδομένο ότι η χώρα μετά το PSI είναι μοναδική περίπτωση κράτους που έχει περιορισμένη ή μηδενική πρόσβαση στις χρηματοπιστωτικές αγορές, σε επίπεδο τόσο δημόσιου τομέα όσο και, σε μεγάλο βαθμό, ιδιωτικού τομέα.

Η άμεση εμπλοκή της ΕΤΕπ, σε συνδυασμό με τη στήριξη της Ομάδας Δράσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Ελλάδα, θα διασφαλίσουν ότι το ταμείο θα υλοποιήσει τον στόχο του και θα κινητοποιήσει άμεσα ή έμμεσα σημαντικές ιδιωτικές επενδύσεις (έως 80 δισ. ευρώ μέχρι το 2020), βελτιώνοντας έτσι τον δείκτη

απασχόλησης των νέων, προάγοντας ένα φιλικότερο περιβάλλον επιχειρηματικής δράσης, προσφέροντας ρευστότητα στην οικονομία και καταλύοντας τους φραγμούς που εμπόδιζαν την απορρόφηση των διαρθρωτικών πόρων.

3. Μείωση φόρων, ενίσχυση της ελκυστικότητας των επενδύσεων και αύξηση της εμπιστοσύνης

Η απότομη αύξηση των φόρων μπορεί να αύξησε τα κρατικά έσοδα και να μείωσε το έλλειμμα, ωστόσο είχε σοβαρό αντίτιμο. Πέρα από το γεγονός ότι υποβάθμισε το βιοτικό επίπεδο των πολιτών με βίαιο τρόπο, προκάλεσε επίσης ασφυξία στην ελεύθερη επιχειρηματικότητα. Η άμεση μείωση της φορολόγησης εταιρειών κρίνεται απαραίτητη, ενώ εξαρτάται από συμπληρωματικές μεταρρυθμίσεις που θα καταστήσουν το φοροεισπρακτικό σύστημα αποτελεσματικό διατηρώντας τα κρατικά έσοδα σε υψηλά επίπεδα.

Για να καταστεί βιώσιμη μια ουσιαστική μείωση της φορολόγησης, η Ελλάδα πρέπει να ενδυναμώσει τους μηχανισμούς παρακολούθησης δαπανών και φόρων. Εάν το πρόβλημα της διαφθοράς που εντοπίζεται στον φοροελεγκτικό μηχανισμό δεν αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά, τα παραπάνω δεν μπορούν να υλοποιηθούν. Προτείνουμε, επικουρικά προς το ισχύον μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα του φοροεισπρακτικού συστήματος, να δημιουργηθεί, στα πλαίσια του Σχεδίου «Ιόλαος» μια νέα, ειδική φοροελεγκτική μονάδα η οποία θα εργάζεται υπό την καθοδήγηση της Ομάδας Δράσης, και θα είναι επανδρωμένη με ελληνόφωνους υπαλλήλους από τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα αλλά και καινούργιους εργαζομένους υψηλής ειδίκευσης με προέλευση από τον ιδιωτικό τομέα, ενώ θα πραγματοποιεί και εξωτερική ανάθεση (outsourcing) συγκεκριμένων εργασιών προς τον ιδιωτικό τομέα. Όλα τα νεοεισερχόμενα έσοδα από την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής θα πρέπει να προορίζονται για μείωση της φορολόγησης των επιχειρήσεων καθώς και των συνταξιοδοτικών εισφορών. Επίσης, είναι θεμιτό να εξεταστεί εκ νέου το φορολογικό καθεστώς που ισχύει για την Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδας, έτσι ώστε να μεγιστοποιηθεί το κοινωνικό της έργο.

4. Το σχέδιο «Ιόλαος» ένα σχέδιο της ΕΕ για θεσμική στήριξη

Με μια ουσιαστική αναδιοργάνωση της δημόσιας διοίκησης, η Ελλάδα θα βοηθηθεί να ξεπεράσει την ύφεση. Όπως είναι διαμορφωμένη σήμερα, η ελληνική δημόσια διοίκηση είναι απίθανο να μπορέσει από μόνη της να θέσει σε κίνηση αυτή τη διαδικασία. Η μεταρρύθμιση των δομών μιας χώρας σε όλα τα επίπεδα είναι εφικτή μόνο όταν η δημόσια διοίκηση δεν αντιλαμβάνεται τη μεταρρύθμιση ως υπονόμηση των συμφερόντων της. Ως εκ τούτου, κρίνεται αναγκαία η πλήρης αποκομματικοποίηση της ελληνικής δημόσιας διοίκησης.

Ο δημόσιος τομέας πρέπει να μεταμορφωθεί. Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι η πρόσληψη κομματικών υποστηρικτών έναντι ψήφων δεν πρόκειται ποτέ πια να επαναληφθεί και ότι η ελληνική δημόσια διοίκηση θα διαποτιστεί με μια νέα νοοτροπία, που θα την μετατρέψει σε αναπτυξιακή μηχανή αλλά και σε αποτελεσματικό πάροχο υπηρεσιών προς την οικονομία και τους πολίτες της Ελλάδας. Κάτι τέτοιο είναι εφικτό μόνο αν συνδυαστεί με παροχή κινήτρων για πρόωθηση και ανταμοιβή της παραγωγικότητας και αντιστρόφως. Οι

επαναλαμβανόμενες ομοιόμορφες περικοπές μισθών χωρίς καμία αναφορά στην παραγωγικότητα αποθαρρύνουν και τελικά απομακρύνουν τους δυναμικότερους δημόσιους υπαλλήλους και, ειδικότερα, τους νέους οι οποίοι θα μπορούσαν να παίξουν βασικό ρόλο στη μεταρρύθμιση του συστήματος.

Ένα βασικό στοιχείο της στήριξης της ΕΕ θα μπορούσε να είναι η «Ομάδα Ιόλαος», της οποίας τα μέλη προέρχονται από τη δεξαμενή των περίπου 2.500 Ελλήνων και ελληνόφωνων υπαλλήλων της ΕΕ. Ένα μέρος αυτών θα μπορούσε να σταλεί σε ad-hoc βάση και να εργαστεί με την ελληνική διοίκηση σε συγκεκριμένους τομείς στους οποίους η βοήθειά τους θα δημιουργούσε προστιθέμενη αξία (π.χ. φοροεισπρακτικός μηχανισμός, στελέχη της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού κλπ.), και να συνεισφέρει και σε ό,τι αφορά τη νομική βάση της τεχνικής βοήθειας, ώστε οι μεταρρυθμίσεις να βασιστούν στις αρχές της υγιούς διακυβέρνησης και στις βέλτιστες διαθέσιμες πρακτικές.

Τα παρακάτω βήματα θα είναι ζωτικής σημασίας:

- Η λογική του σχεδίου «Ιόλαος» είναι να γίνει χρήση των υφιστάμενων πόρων και να συνδυαστεί η επιστημονική τεχνογνωσία του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης (ΕΚΔΔΑ), του Ανώτατου Συμβουλίου για την Επιλογή Προσωπικού (ΑΣΕΠ) και των ελληνόφωνων υπαλλήλων της ΕΕ που θα χρειαστούν σε ad-hoc βάση. Ως μέλη του «Ιόλαος», οι τελευταίοι θα μπορούν να συμμετέχουν σε όλο το φάσμα των προσφερόμενων προγραμμάτων. Η γνώση της ελληνικής γλώσσας και κοινωνίας θα είναι απαραίτητο στοιχείο για την πραγματοποίηση αποτελεσματικών μεταρρυθμίσεων στην ελληνική διοίκηση αλλά και για την επίτευξη γενικότερης αποδοχής.
- Η κατάρτιση των υφιστάμενων Ελλήνων δημόσιων υπαλλήλων θα πρέπει να αποτελέσει βασικό παράγοντα του σχεδίου «Ιόλαος». Το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης (ΕΚΔΔΑ) πρέπει να προσανατολιστεί αποκλειστικά στην προσφορά μαθημάτων και προγραμμάτων συμβουλευτικής για τους Έλληνες δημόσιους υπαλλήλους, σε συνεργασία π.χ. με το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Δημόσιας Διοίκησης (EIPA) το οποίο διαθέτει μακροχρόνια πείρα στην εκπαίδευση στελεχών της δημόσιας διοίκησης. Η απαιτούμενη χρηματοδότηση θα μπορούσε να αντλείται απευθείας από τους προϋπολογισμούς της ΕΕ. Σε αυτήν τη διαδικασία πρέπει να συμμετέχουν και άλλα όργανα της ΕΕ, ώστε να διαδώσουν τις αρχές της υγιούς διακυβέρνησης και της βέλτιστης πρακτικής.
- Το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης (ΕΚΔΔΑ), από κοινού με το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (ΑΣΕΠ) και την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (ΕΥΕΠ), η οποία μπορεί να έχει συμβουλευτικό ρόλο, θα αναπτύξουν κριτήρια αξιολόγησης για τους νεοπροσλαμβανόμενους υπαλλήλους. Η Ελλάδα χρειάζεται σύγχρονα κριτήρια που θα καταρτιστούν σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα.
- Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) ή το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ) θα αναλάβουν μεμονωμένα ή από κοινού την παροχή και διαχείριση της χρηματοδότησης για την τεχνική υποστήριξη.

- Η ηλεκτρονική διακυβέρνηση πρέπει να αποτελέσει, στο μέτρο του δυνατού, ένα θεμέλιο της ελληνικής δημόσιας διοίκησης. Η χώρα διαθέτει ήδη υψηλό επίπεδο απαιτούμενης ειδικευμένης γνώσης, και χάρη στο προπαρασκευαστικό έργο του Ιδρύματος Τεχνολογίας και Έρευνας της Κρήτης.

Ωστόσο, οι εν λόγω αλλαγές δεν μπορούν να βασιστούν αποκλειστικά στην αρωγή των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η καταπολέμηση της πελατειακής νοοτροπίας που διέπει τις δοσοληψίες με τη δημόσια διοίκηση είναι η βασική προϋπόθεση για την αλλαγή. Το υψηλόβαθμο προσωπικό πρέπει να διορίζεται για χρονικά διαστήματα που εκτείνονται πέρα από την κοινοβουλευτική θητεία, ώστε να διασφαλίζεται η συνέχεια και η ανεξαρτησία τους από τα πολιτικά κόμματα. Επιπλέον, η επιλογή υψηλόβαθμου προσωπικού σε κρίσιμους τομείς (π.χ. Γενικός Γραμματέας είσπραξης φόρων) θα μπορούσε να εγκρίνεται επίσης από κοινοβουλευτικές επιτροπές βάσει ενισχυμένης πλειοψηφίας, όπως ήδη ισχύει για τις ανεξάρτητες αρχές, ώστε να αποτρέπονται οι διορισμοί με κριτήριο την αφοσίωση στο πολιτικό κόμμα.

5. Διάρθρωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την υλοποίηση της πρωτοβουλίας «Ελλάδα 2020»

Οι προτάσεις μας έχουν τη δυνατότητα να βελτιώσουν ταχύτατα την κατάσταση της Ελλάδας. Υπό την επίβλεψη του Oli Rehn, αντιπροέδρου αρμόδιου για τα οικονομικά και νομισματικά θέματα και το ευρώ, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να αναλάβει τον συντονισμό και να βοηθήσει το ελληνικό κράτος να αναζωογονήσει την οικονομία του εκμεταλλευόμενο τα συγκριτικά πλεονεκτήματά του. Ακολουθεί μια ενδεικτική πρόταση ως προς την προσέγγιση για την υλοποίηση της πρωτοβουλίας «Ελλάδα 2020».

Στρατηγική της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την εφαρμογή του «Ελλάδα 2020» Αντιπρόεδρος κ. Rehn				
Μέσο	Μνημόνιο2	Ταμείο Αναπτυξιακής Ενίσχυσης	Σχέδιο «Ιόλαος» της ΕΕ για τη θεσμική στήριξη	Μελέτες και παρακολούθηση
Διαχείριση	Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα	Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων	Ομάδα δράσης της ΕΕ για την Ελλάδα	Ομάδα δράσης της ΕΕ για την Ελλάδα
Σκοπός	Δημοσιονομική εξυγίανση και διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις	Αναπτυξιακή ενίσχυση και οικονομική ανάκαμψη	Μεταρρύθμιση της ελληνικής δημόσιας διοίκησης	Μετρήσεις και παρακολούθηση
Προϋπολογισμός	Διακυβερνητική συμφωνία δανεισμού	ΕΤΕπ Διαρθρωτικά ταμεία της ΕΕ – πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων	Προϋπολογισμός ΕΕ - Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ)	Προϋπολογισμός της ΕΕ